

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/78/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200063
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3212200063.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov 1/ D. Y., bytom H. T. H. - S. B., C. XXX/XX, 2/ V.. B. Y., X., bytom H. T. H. - S. B., C. XXX/XX, obaja zastúpení I.. N. W., Z. so sídlom v U., Y. C. XX proti odporcovi U. Y., bytom H. T. H. - S. B., Y. X. XX, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 17. januára 2012, č.k. 5C/5/2012-8, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti týkajúcej sa prvého a štvrtého výroku uznesenia, ktorými rozhodol o uložení povinnosti odporcovi zdržať sa akýchkoľvek verbálnych útokov voči navrhovateľom a o uložení povinnosti navrhovateľom podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia návrh na začatie konania vo veci samej p o t v r d z u j e .

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti týkajúcej sa druhého výroku uznesenia, ktorým odporcovi zakázal úmyselne sa priblížiť k navrhovateľom na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov m e n í t a k , že návrh na nariadenie predbežného opatrenia v tejto časti z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek verbálnych útokov voči navrhovateľom a zakázal mu úmyselne sa priblížiť k navrhovateľom na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov. Vo zvyšku návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súčasne navrhovateľom 1/, 2/ uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia návrh na začatie konania vo veci samej o uloženie povinnosti zdržať sa konania spočívajúceho vo verbálnych útokoch odporcu voči navrhovateľom a o zákaz odporcu priblížiť sa k navrhovateľom. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z návrhu navrhovateľov a nimi predložených listinných dôkazov mal za osvedčené, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je čiastočne dôvodný. Dospel k záveru, že navrhovatelia dostatočne osvedčili, že odporca zasahuje do ich osobnostných práv, najmä do ich súkromného života, čo môže mať v konečnom dôsledku aj v súvislosti s vyšším vekom navrhovateľov nepriaznivé dôsledky na ich zdravotný stav. Vo veci samej sa mienia domáhať, aby súd rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zdržať sa verbálnych útokov voči navrhovateľom a zakázal mu priblížiť sa k nim na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov. Bol toho názoru, že je namieste dočasná úprava pomerov účastníkov, aby až do rozhodnutia vo veci samej boli zabezpečené práva na ochranu súkromia a zdravia navrhovateľov tým spôsobom, že odporca sa nebude k nim môcť úmyselne priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov a bude povinný zdržať sa akýchkoľvek verbálnych útokov voči navrhovateľom. Nebezpečenstvo hrozacej ujmy videl v zhoršení zdravotného stavu navrhovateľov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol v časti, v ktorej sa domáhali navrhovatelia zakázať odporcovi priblížiť sa aj na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov, keď návrh považoval za dôvodný iba v prípade, že by sa jednalo o úmyselné priblíženie sa odporcu k navrhovateľom a vo zvyšku návrh zamietol z dôvodu, že nie je možné vylúčiť náhodné stretnutie odporcu s navrhovateľmi na verejnom priestranstve, v obchode, prípadne i v úradnom styku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm.f/ a § 76 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca a domáhal sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovené, zrušil. Uviedol, že súd prvého stupňa sa nesprávne stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia, pričom došlo v konaní k vadám, nakoľko rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodil, že navrhovatelia nepreukázali splnenie základných podmienok predpokladaných zákonom pre nariadenie predbežného opatrenia, keď nepreukázali dôvodnosť svojho nároku relevantným spôsobom. Lekárska správa navrhovateľky 1/ zo dňa 04.12.2011 ani právoplatné ukončenie priestupkového konania nepreukazujú, podľa jeho názoru, potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, nakoľko nedokazujú nepriaznivý vplyv na psychický a už vôbec nie fyzický zdravotný stav navrhovateľov. Podľa jeho názoru navrhovatelia vyslovujú iba vlastný dohad, že vulgarizmy, resp. verbálne útoky odporcu im psychicky ubližujú. Uviedol, že vulgarizmom, resp. verbálnym útokom môžu byť navrhovatelia ohrození aj od inej, tretej osoby a je potom nemysliteľné nariadiť predbežné opatrenie v rovnakom znení každej jednej osobe, ktorá urobí akýkoľvek verbálny útok voči navrhovateľom. Zdôraznil, že súd je v tomto konaní povinný poskytnúť ochranu nielen navrhovateľovi, ale aj odporcovi, ktorý prípadne môže byť obmedzený iba do takej miery, aby predbežné opatrenie nemalo za následok jeho reálne znemožnenie ochrany oprávnených záujmov. Súd musí zvažovať či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov, alebo tretích osôb. Vyjadril názor, že súd musí pristupovať k veci zodpovedne a dôkladne posúdiť všetky okolnosti, ako aj proporcionalitu medzi ujmom, ktorá takýmto rozhodnutím môže byť spôsobená odporcovi a výhodou, ktorú navrhovatelia dosiahli. Poukázal na skutočnosť, že navrhovatelia sa domáhajú ochrany svojich práv nariadením predbežného opatrenia totožným petitom ako v návrhu vo veci samej, čo nemožno akceptovať, nakoľko by v danom prípade išlo o prejednanie rozhodnutia vo veci samej a nemožno pripustiť, aby navrhovatelia už predbežným opatrením dosiahli to, čo možno dosiahnuť až právoplatným rozhodnutím vo veci samej. Ďalej uviedol, že súd nesmie nariadiť predbežné opatrenie bez toho, aby bola dostatočne osvedčená reálna obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, alebo naliehavosť potreby dočasnej úpravy účastníkov. Súd vo svojom uznesení vychádzal len z tvrdení navrhovateľov o tom, že existuje reálna obava z nebezpečenstva zhoršenia ich zdravotného stavu v dôsledku konania odporcu, ktorí pritom bezprostredne hroziacu ujmu preukázali iba svojimi tvrdeniami a vlastnými dohadmi a nepodložili toto tvrdenie relevantnými dôkazmi. Poukázal na skutočnosť, že nevykonal žiaden taký úkon, z ktorého by bolo možné vyvodit' domnienku bezprostredne hroziacej ujmy a už vôbec nie potrebu nariadenia neprimeraného rozhodnutia akým je napadnuté uznesenie.

Navrhovatelia 1/, 2/ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je v napadnutej časti týkajúcej sa prvého a štvrtého výroku uznesenia, ktorými rozhodol o povinnosti odporcu zdržať sa akýchkoľvek verbálnych útokov voči navrhovateľom a o povinnosti navrhovateľom 1/, 2/ podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia návrh na začatie konania vo veci samej potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť a vo výroku, ktorým odporcovi zakázal úmyselne sa priblížiť k navrhovateľom na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov zmeniť podľa § 220 O.s.p. tak, že návrh v tejto časti zamietne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm.f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal, alebo niečo znášal.

V danej veci súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia správne posúdil podľa § 74 ods. 1 O.s.p., nakoľko bol podaný pred podaním návrhu vo veci samej. O predpokladoch na nariadenie

predbežného opatrenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a jeho dôsledkoch platia ust. § 74 až § 77 O.s.p..

Predbežné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktorým súd dočasným opatrením poskytuje ochranu ohrozeným, alebo porušeným právnym pomerom účastníkov dotedy, kým títo nepodajú návrh na začatie konania, resp. kým súd svojím meritórnym rozhodnutím neposkytne definitívnu ochranu. Občiansky súdny poriadok upravuje dva zákonné dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia - ak je potrebná dočasná úprava pomerov účastníkov, alebo ak existuje obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Základným predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm.f/ O.s.p. je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi, potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ktorou nedôjde v ich právnych vzťahoch k vytvoreniu nenávratného stavu a touto právnou úpravou sa neprimeraným spôsobom do ich právnych vzťahov nezasiahne. Dôkazná povinnosť preukázať súdu splnenie uvedených základných predpokladov zaťažuje navrhovateľov.

V danej veci bol odvolaním napadnutý prvý a druhý výrok predmetného uznesenia a súvisiaci štvrtý výrok napadnutého uznesenia. Tretí výrok nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

Odvolací súd po preskúmaní prvého výroku napadnutého uznesenia dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne. Navrhovatelia osvedčili existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi nielen ich tvrdeniami o opakujúcich sa verbálnych útokoch odporcu voči nim, ale i poukázaním na rozhodnutie B. A. H. T. H. v priestupkovom konaní, v ktorom bol odporca uznaný za vinného a bola mu uložená sankcia povinnosť úhrady trov konania. V konečnom dôsledku odporca svoje verbálne útoky voči navrhovateľom v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil, ani nevyvrátil. Potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov vyplýva nielen z návrhu na začatie konania o nariadenie predbežného opatrenia, ale i z lekárskej správy zo dňa 04.12.2011, z ktorej vyplýva, že nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľky 1/ je verbálnymi útokmi odporcu ovplyvňovaný.

Odvolací súd zdôrazňuje, že nariadením predbežného opatrenia v znení, že odporca je povinný zdržať sa akýchkoľvek verbálnych útokov voči navrhovateľom nedôjde v právnych vzťahoch účastníkov k vytvoreniu nenávratného stavu a touto právnou úpravou sa do ich právnych vzťahov nezasiahne neprimeraným spôsobom.

Pokiaľ sa odporca domáhal svojej ochrany zo strany súdu s tým, že môže byť obmedzený prípadným nariadením predbežného opatrenia len do takej miery, aby predbežné opatrenie nemalo za následok jeho reálne znemožnenie ochrany oprávnených záujmov a k jeho tvrdeniam o nevyváženom zásahu do vzťahov účastníkov s tým, že je potrebné prihliadať na zásadu proporcionality medzi ujmom, ktorá takýmto rozhodnutím môže byť odporcovi spôsobená a výhodou, ktorú navrhovatelia dosiahli, odvolací súd uvádza, že uložením povinnosti odporcu zdržať sa verbálnych útokov voči navrhovateľovi nemôže v žiadnom prípade dôjsť k obmedzeniu práv odporcu nad mieru primeranú pomerom, ani k znemožneniu ochrany jeho oprávnených záujmov, ani k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov. Tieto odvolacie námietky odporcu odvolací súd považoval v danej veci vzhľadom na obsah nariadeného predbežného opatrenia (povinnosť zdržať sa verbálnych útokov) za absolútne neprijateľné. Bol toho názoru, že poskytnutie ochrany odporcovi v tom smere, aby mohol pokračovať v doterajšom konaní (správaní sa voči navrhovateľom) by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

Po preskúmaní druhého výroku napadnutého uznesenia, ktorým sa odporcovi zakazuje úmyselne sa priblížiť k navrhovateľom na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov dospel odvolací súd k záveru, že vo vzťahu k tomuto výroku navrhovatelia nepreukázali potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov v navrhovanom rozsahu, ani existenciu vzťahu požadovanej predbežnej ochrany a ochrany vo veci samej a preto nepovažoval vo vzťahu k uvedenému výroku návrh na nariadenie predbežného opatrenia

za dôvodný, považoval ho za nadbytočný. Za postačujúci vo vzťahu k ochrane osobnostných práv navrhovateľov, najmä ich súkromného života, považoval prvý výrok napadnutého uznesenia.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že uloženie zákazu styku s určitými osobami, alebo zákazu úmyselne sa priblížiť k určitej osobe na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov možno súdom uložiť podľa § 82 ods. 1 písm.h/ Trestného poriadku v prípravnom trestnom konaní za splnenia zákonom požadovaných predpokladov.

Pokiaľ odporca v podanom odvolaní namietal totožnosť petitu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a návrhu vo veci samej, odvolací súd súhlasí s jeho právnym názorom, že tieto výroky zásadne nemajú byť totožné, nakoľko sa uplatňuje zásada, podľa ktorej nemožno pripustiť, aby predbežným opatrením oprávnený dosiahol to čo možno dosiahnuť len rozhodnutím vo veci samej. Táto zásada však neplatí bezvýnimčne a existujú i výnimky, ktoré pripustila judikatúra i súdna prax, ktoré za veľmi striktných podmienok umožňujú nariadiť predbežné opatrenie v zhodnom znení s požadovaným znením rozhodnutia vo veci samej, keď rozhoduje hľadisko a potreba zabrániť vzniku a rozširovaniu ujmy, ktorá je v konaní o nariadenie predbežného opatrenia osvedčená a súčasne nedôjde v právnych vzťahoch účastníkov k vytvoreniu nenávratného stavu a ani sa neprimeraným spôsobom do ich vzťahov nezasiahne, čo je i prípad danej veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.